

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Deres ref. 201101650-/ABH

Vår ref. 11/41 SIE

5.10.2011

Høringsuttalelse – forslag om endringer i forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova. Forskriftens kapittel 13 Oppfølgingstenesta i vidaregåande opplæring

Det vises til brev av 5.7.2011 med forslag om endringer i forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova, forskriftens kapittel 13 i Oppfølgingstenesta i vidaregåande opplæring. Det kriminalitetsforebyggende råd er blant høringsinstansene. Denne uttalelsen er utarbeidet av rådets sekretariat.

KRÅD er av den oppfatning at de små justeringene i forskriftens tekst som her foreslås ikke ivaretar behovet for at ungdom som står i fare for å falle ut av vidaregåande skole, får den hjelpen de trenger. KD skriver da også selv i høringsbrevet: «Etter departementets syn er det behov for endringer på flere områder dersom flere ungdommer skal kunne nås og følges opp med sikte på deltakelse i opplæring eller arbeid.» Vi er enig i en slik realitetsbeskrivelse, men savner en angivelse av hvordan KD ønsker å møte denne situasjonen – annet enn med «i hovedsak presiseringer av gjeldende rett», slik det angis innledningsvis i høringsbrevet at de utsendte forslag innebærer.

KRÅD er opptatt av at ungdom som står i fare for å falle ut av vidaregåande skole, eller som allerede har sluttet uten å fullføre, må få en tettere oppfølging – og da *før* de faller ut. Det er viktig med presiseringer i forskriftene når det kan sannsynliggjøres at utilstrekkelig oppfølging, i dette tilfelle fra Oppfølgingstjenesten, skyldes mangelfulle

henvisninger i forskriftene som regulerer deres arbeid. Slik høringsutkastet fra KD foreligger, mener vi dette ikke er sannsynliggjort. I § 13-1 foreslås å bytte ut begrepet «anna sysselsetjing» med begrepet «andre kompetansefremjande tiltak». Det heter videre at målgruppa tjenesten gjelder for har rett til hjelp til og med «det året de fyller 21 år». KD legger til grunn at dette skal være å forstå som at de kan få hjelp ut det kalenderåret de fyller 21 år. KRÅD er av den oppfatning at disse justeringene ikke kan sies å representere et solid grep for å bidra til at ungdom fullfører videregående skole.

I forskriftens § 13-3 bokstav c foreslås en endret ordlyd som skal sikre at OT gjør mer enn å sende ett brev eller en e-post til en ungdom som skal få den hjelpen OT kan tilby. Dette skal være å forstå som at brev eller e-post må følges opp med andre initiativ dersom dette ikke fører til respons fra ungdommen. I forskriftens § 13-3 bokstav d foreslås det å presisere at OT har ansvar for å sikre tverretattlig samarbeid med andre instanser som også har kontakt med den samme målgruppa. Videre foreslås det i § 13-3 bokstav e at oppfølgingen av den enkelte ungdom skal skje i form av en eller flere veiledningssamtaler. KRÅD er av den oppfatning at disse tre forholdene berører kjerneområdet for OTs virksomhet. Vi kan derfor ikke forstå annet enn at det i beste fall er urovekkende at kjerneoppgavene må presiseres helt ned til slike detaljer i forskrifts form.

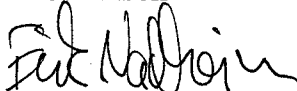
Ungdom som har falt ut av videregående skole, har ofte en livssituasjon preget av rusavhengighet, psykiske vansker, omsorgssvikt, vagabondering og kriminalitet. Disse ungdommene har ofte svekket tillit til hjelpeapparatet. Det må derfor jobbes iherdig for å komme i posisjon til å hjelpe disse ungdommene. Hvordan skal ungdom, som har falt ut av videregående skole få oppfølging dersom OT ikke samarbeider med øvrige hjelpeinstanser, gjør mer enn å skrive ett brev eller en e-post i kontaktetableringen og gjennomfører veiledningssamtaler?

KRÅD mener det er svært viktig å forebygge frafall i videregående skole; både av hensyn til enkeltmennesket, familiene og fordi det også er kriminalitetsforebyggende. Det heter i høringsutkastet at KD har vurdert om OT burde pålegges et ansvar for slik forebygging, fortrinnsvis på ungdomstrinnet. Det konkluderes med at opplæringslovens § 6-3 ikke gir hjemmel for en slik utvidelse av OTs ansvarsområde. Når KD reiser spørsmålet om forebygging og deretter trekker ovennevnte konklusjon, uten at det vises til andre instanser som skal ha dette ansvaret, etterlates det etter vår vurdering et mulig ansvarsvakum.

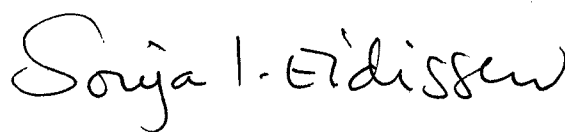
Det er etter KRÅDs oppfatning ikke tilfredsstillende å la være å gi OT ansvar for forebygging, ved å vise til at dette ikke kan hjemles i opplæringsloven slik den i dag lyder. En annen måte å angripe utfordringen på, kunne i stedet være å si noe om hvor KD vil plassere ansvaret for en slik forebygging. Kanskje må opplæringsloven forandres, eventuelt at det er behov for å utrede hvor ansvaret for forebygging skal plasseres.

KRÅD vil med denne uttalelsen understreke at vi ikke er imot presiseringene i forskriften. Vi tror imidlertid at det å bytte ut noen ord i forskriften ikke er det som skal til for å få bukt med frafallet i videregående skole. Det må etter KRÅDs oppfatning en helt annen innsats til for å oppnå resultater når det gjelder skolefravall. Vi mener det blant annet ville være svært nyttig at OT hadde en representant på ungdomsskolene og på de videregående skolene, for å fange opp de ungdommene dette gjelder og sette inn tiltak i samarbeid med øvrige hjelpeinstanser *før* frafallet er et faktum.

Med hilsen



Erik Nadheim
direktør



Sonja Iren Eidissen
seniorrådgiver